

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 195 - 197 1r trimestre 2009

EPIFANIA (Mt 2)

La narració de la visita dels savis d'orient té molt per ensenyar-nos. Potser estem més acostumats a centrar-nos en l'adoració dels savis, i la nostra lectura es queda a aquest nivell. I amb més raó si en la nostra ment associa l'escena amb tota la imatgeria de màgia, de vestits sumptuosos i reials que se'ns serveix any rere any.

En canvi, en tota la narració, s'hi troba el que podríem dir el primer enfrontament entre el bé i el mal. Jesús, l'Emmanuel, Déu amb nosaltres, Déu a la terra, el Regne de Déu, per una banda; i per l'altra l'ambició de l'home, el seu egoisme, l'orgull, tot sempre oposat a la voluntat de Déu. En aquesta narració es resumeix la història de l'home en la que Déu vol intervenir; vol entrar-hi. Déu vol transformar-la, salvar-la. I l'home s'hi oposa, no ho vol... sempre va al darrere del poder, de la grandesa. Entre tots els personatges que entren en escena, hi trobem elements molt significatius. Tots parlen d'uns fets, d'unes actituds humanes que s'han repetit tot al llarg de la història. Anem a veure-ho de prop.

Hi ha els savis que busquen, pregunten pels carrers de Jerusalem. I pel que sembla ningú no en sap res. El naixement passa desapercebut. Tan sols uns pastors ho han sabut. Els pàries de la societat. El naixement no és un esdeveniment del que se'n parli pel carrer. Herodes se n'entera, que hi ha uns savis que pregunten. Fet sospitós. Arribar preguntant pel rei dels jueus, en una Palestina ocupada pels romans i en mans d'un governador imposat per ells era, evidentment crear un problema polític. En aquests savis hi ha la força de la veritat davant del governant i les seves ambicions. Hi ha la força dels que denuncien la corrupció dels grans. Hi ha la força dels que denuncien les injustícies. En aquests savis hi ha els que avui, amb els seus coneixements científics, diuen la veritat de les coses. Tal com son. Adverteixen, diuen que la situació del planeta, amb els seus problemes d'ordre econòmic, ecològic, social, demana un canvi. No agraden. No se'ls escolta.

Hi ha els grans sacerdots i els mestres de la Llei. Ells no han rebut l'anunci

del salvador. Ignoren completament el que està passant. El Messies és nat i, en canvi, per ells segueix sent un afer de llibres. La salvació no sorgeix enmig d'ells, la salvació sorgeix enmig de pastors d'ovelles. Són les esglésies quan contemporitzen amb els règims polítics, quan es callen les veritats, quan deixen de denunciar les intencions dels governants corruptes. Són els moviments religiosos que obliden de parlar en defensa de la dignitat de la persona, i paren la mà davant dels règims que els mantenen. Són els nacional catolicismes i nacionals protestantismes, que també n'hi ha hagut, de totes les èpoques. Herodes convoca els savis en secret. No interessa que el poble ho sàpiga. Cal que els savis deixin de preguntar pel carrer. Els moviments zelotes, contraris a Roma poden provocar avalots. Cal reaccionar de seguida. Posar en marxa la màquina policial. I Herodes encamina els savis cap a Betlem i els diu: "Aneu i informeu-vos amb exactitud d'aquest infant; i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, perquè jo també pugui anar a adorar-lo".

Els governants intenten obtenir la complicitat dels savis, i dels científics per aconseguir els seus objectius. La ciència al servei del poder polític. Els científics al servei dels interessos, i de les ambicions dels estats. La ciència sotmesa a les estratègies militars, per fer les millors bombes, els millors avions de guerra, els millors sistemes de comunicació, o d'exterminació.

En la narració de Epifania, hi ha tot això. És la història de salvació que de seguida es torça. S'enfronta a la realitat dels homes. Déu es manifesta en un món de corrupció, de poder i d'influències. Enmig d'aquest món planta la llavor d'un Regne de Justícia i de Pau. El Regne comença a créixer. I encara avui segueix creixent.

Carles Capó

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Pastor: Carles Capó	93 318 97 98
Presidenta: Glòria Castell	93 266 39 91
Secretària: Anna Guinot	93 308 24 69
Secretària d'actes: Anna Plantada	93 265 79 63
Tresorer: Joel Cortés	93 589 60 21
Comptable: Eliseo Navarro	93 309 17 36

Redacció d'aquest "Dia a Dia": Enric Capó
Distribució "Dia a Dia": Abel Garcia Alaman 93 212 58 65

Compte bancari: Banc Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**

Dilluns 30 març

1a Corintis 2,1-5

Les cartes de Pau als corintis són dures. Han passat moltes coses en aquella església que la desacrediten. Pau no ho oblida, ni li resta importància. El que ha dit, ho manté. L'efecte de la carta anterior ha afectat molt els cristians de Corint. Els ha entristit. Però l'objecte de la carta no era aquest. Era, sobretot, mostrar-los com els estima. Si no els estimés no seria tan dur amb ells. Vol la seva salvació.

aniversaris:

Dimarts 31 març René Descartes * 1596

Gènesi 22,1-8

Aquest és un passatge molt delicat que s'ha de prendre amb molta discreció emfatitzant més el caràcter simbòlic que no el literal. Sigui quina sigui la nostra interpretació ha de quedar sempre clar que Déu no vol sacrificis humans i, potser també hauríem de dir, no té dret a demanar-los. Abraham ha entès que ha d'oferir el que més estima, com ho fan els altres pobles. Però Déu li parará el peus. No aixequis la mà contra el noi. Ni li facis res.

aniversaris:

CULTES 1r TRIMESTRE 2009

Diumenge	PREDICADOR	DIACA/AJUDANT	ORGANISTA	butlletí
04/01/2009	ENRIC CAPÓ	ELISEO NAVARRO PEPITA SÁNCHEZ	GEORGINA FUSTER	ALÍCIA PALLÀS
11/01/2009	CARLES CAPÓ	MANOLITA FUENTES PAQUITA GARCIA	ESTHER RADUÀ	RUBÈN PALLÀS
18/01/2009	CARLES CAPÓ	ISABEL SAGRERA LL. I F. MONTSERRAT	PABLO TURÓN	DANIEL PAÜL
25/01/2009	ELIES CORTÉS	M.LLUÏSA BRAÑA DANIEL MARQUÉS	BENJAMÍN CAPÓ	LLUÏSA BRAÑA
01/02/2009	CARLES CAPÓ	ESTHER DOLS MARTA FREIXES	ELIES CORTÉS	CAROLI CAPÓ
08/02/2009	ENRIQUE MEIER	ELIA GONZÁLEZ GASTON JOHNSON	GEORGINA FUSTER	ALÍCIA PALLÀS
15/02/2009	CARLES CAPÓ	ELISEO NAVARRO PEPITA SÁNCHEZ	ESTHER RADUÀ	RUBÈN PALLÀS
22/02/2009	NATHALIE REVERDIN	MANOLITA FUENTES PAQUITA GARCIA	PABLO TURÓN	DANIEL PAÜL
01/03/2009	CARLES CAPÓ	ISABEL SAGRERA LL. I F. MONTSERRAT	BENJAMÍN CAPÓ	LLUÏSA BRAÑA
08/03/2009	JOEL CORTÉS	M.LLUÏSA BRAÑA DANIEL MARQUÉS	ELIES CORTÉS	CAROLI CAPÓ
15/03/2009	CARLES CAPÓ	ESTHER DOLS MARTA FREIXES	GEORGINA FUSTER	ALÍCIA PALLÀS
22/03/2009	CARLES CAPÓ	ELIA GONZÁLEZ GASTON JOHNSON	ESTHER RADUÀ	RUBÈN PALLÀS
29/03/2009	SAMUEL FABRA	ELISEO NAVARRO PEPITA SÁNCHEZ	PABLO TURÓN	DANIEL PAÜL

Dijous 1 gener Ulrich Zwingli * 1484

Isaïes 55,1-5

Hi ha un futur gloriós per al poble de Déu. Ara viu en la precarietat d'una existència que no dona plena satisfacció. Més aviat, el pa del món i l'aigua de les ànsies humanes deixen a l'home sempre insatisfet. S'ha de buscar el pa de vida i l'aigua viva que amb tanta claredat ens va mostrar Jesús. (Joan 6,23ss)

aniversaris:

Divendres 2 gener

1a Pere 2,1-10

Per a tots aquells que han deixat els camins del pecat i han nascut al món de Déu, tot és nou. Ja tenen la salvació, i amb ells s'està construint un nou edifici fet de pedres vives que s'edifiquen sobre la pedra fonamental que és Crist. S'està creant una nova comunitat que té accés directe al Pare, i li ofereix els veritaders sacrificis espirituals. Ells –nosaltres- són el poble de Déu que ha de proclamar la seva glòria.

aniversaris:

Dissabte 3 gener Proscripció de Luter 1521

Lluc 10, 1-3 i 17-24

D'una manera figurada aquests 72 deixebles que Jesús envia representen la missió a tots els pobles que s'havia de realitzar a partir de Jesucrist. El número 72 correspon als pobles que es van formar a partir de Noè (Gènesi 10). Les condicions de la missió són dures, però els resultats engrescadors. Anaven acompanyats del poder de Jesús. La missió continua, ara en les nostres mans, "fins als confins de la terra"

aniversaris:

Diumenge 4 gener

Fets 10,34-43

La discriminació era una constant en la història del poble d'Israel. Els jueus eren el poble preferit de Déu. Els altres, si volien viure la fe, s'havien de fer prosèlits. Pere, com els altres apòstols, seguien aquesta línia. L'experiència a la casa de Corneli li havia d'obrir els ulls. Déu no fa cap discriminació. Si escull una persona o un poble, sempre és per a bé de tots. Tampoc nosaltres som una excepció. Ens estima, però igualment estima els altres.

aniversaris:

4

Dijous 26 març

Levític 16,20-22

Després del gran ritu de l'expiació en què el poble era purificat de les seves impureses, era portat al temple un boc viu, que no era sacrificat, com els altres. Sobre aquest boc, Aaron hi posava les mans; i confessava totes les culpes i infidelitats dels israelites, dipositant-les, d'aquesta manera sobre l'animal. Després se l'enviava al desert perquè el boc s'emportés totes les culpes dels israelites. Era una curiosa manera de lliurar-se de les culpes que ens recorda l'anyell de Déu que treu el pecat del món.

aniversaris:

Divendres 27 març

Hebreus 9,11-15

L'autor de la carta als Hebreus interpreta en clau cristiana els ritus de sacrificis de l'Antic Testament. Tot allò que es feia al temple, i que era tan estrany, té el seu compliment en l'obra de Crist. Si al temple hi havia una purificació corporal, a la creu és per l'Esperit que Crist s'ofereix com a víctima per purificar la nostra consciència.

aniversaris:

Dissabte 28 març

Jeremies 11,18-20

Aquesta és la primera confessió de Jeremies. No entén l'actitud del seu poble que rebutja la paraula del Senyor que ell els anuncia. Però tampoc no protesta. La seva causa, ens diu, està en les mans de Déu, i està segur que Ell farà el que s'hagi de fer. L'única cosa que demana es veure la justícia de Déu, cosa que no sempre concedeix el Senyor. Normalment vivim del pa de cada dia, però ens està vedat veure la fi quan totes les coses seran reunides en Crist.

aniversaris:

Diumenge 29 març

Joan 11,45-51

Hi ha una decisió humana de matar Jesús. És la que prenen els grans sacerdots i els fariseus. Però també hi ha un pla de Déu que preveu la mort de Jesús. Res no poden els homes si Déu no ho permet. El gran sacerdot Cai-fàs és, sense saber-ho, qui pronuncia la sentència de Déu. Val més que un home, Jesús, mori per al poble, i no pas que es perdi tot el poble.

aniversaris:

Diumenge 22 març

Efesis 2,11-18

En el cos de Crist no s'admeten separacions ni discriminacions. Tots han estat fets nous per la mort de Crist. Ell és la nostra pau. Negar això, és negar Crist. Per això quan unes esglésies d'Àfrica del Sud van voler acceptar en el seu si la doctrina de l'apartheid, van ser declarades fora de la comunió cristiana. Aquest fet negava l'obra reconciliadora de Crist. Era del tot inacceptable.

aniversaris:

Dilluns 23 març

Marc 4,26-29

Mai no podem accelerar ni modificar substancialment el procés del creixement de les plantes. Hi ha un ordre a seguir: de la llavor, un cop sembrada, s'ha d'esperar fins que es converteixi en espiga. La terra fa la seva feina i n'esperem els resultats. Tampoc no podem accelerar la vinguda del Regne de Déu. Ho voldriem, com els apòstols: Quan vindrà el teu regne? Però hem de ser pacients. Un dia davant del Senyor és com mil anys, i mil anys com un dia.

aniversaris:

Dimarts 24 març

Nombres 20,2-8

Tenien raó els israelites? Possiblement sí. Per morir al desert, més valia haver-ho fet a casa. Però, el mal està en la protesta, quan encara hi ha vida per davant. No sempre és fàcil aconseguir coses noves i avançar vers noves terres de benedicció. Qui no està disposat a sofrir, que no es mogui. Per altra banda, la revolta contra Moisès manifesta una manca absoluta de confiança en el Senyor que els havia alliberat d'Egipte.

aniversaris:

Dimecres 25 març

Lluc 9,57-62

Seguir Jesús quan totes les coses anaven bé, no era gens difícil. Milers ho van fer. Jesús els donava pa, els deia coses meravelloses, els parlava del Pare que els estima i que es preocupa d'ells. Però el seguiment no és sempre així de fàcil. I Jesús els ho posa difícil. Ni els deures amb els avantpassats, ni les festes de comiat poden endarrerir el camí. Si tu poses la mà a l'arada, no pots mirar enrere. Només tens futur. Mira endavant.

aniversaris:

24

Dilluns 5 gener

Mateu 11,25-30

La fe està a l'abast de tots, especialment dels més petits i senzills. Cal un cor de nen per entrar en el Regne de Déu. I això és així perquè ens cal humilitat i deixar de confiar en nosaltres mateixos i en la nostra saviesa. Llegiu moltes vegades els versets 28-30, i apreneu-los de memòria. És una de les joies de l'evangeli.

aniversaris:

Dimarts 6 gener Epifania — Jeanne d'Arc 1412

Lluc 5,1-11

Per a un pescador, en una economia pobre com la de la societat de Jesús, perdre el temps és greu. A més, les barques són per a la feina i no per fer discursos. Jesús els destorba, però ells s'hi avenen. Finalment en reben una gran benedicció. Més tard havien d'entendre la paraula de Jesús: "Busqueu primer el Regne de Déu". Les altres coses, ja vindran.

aniversaris:

Dimecres 7 gener

2a Corintis 4,1-6

Pau insisteix en la incapacitat humana davant Déu, i en la debilitat de la persona que porta el seu missatge. Tal com li passa a ell. El seu testimoniatge i la seva predicació no busca cap glòria humana. La seva preocupació és anunciar la sobirania de Jesús, el Senyor; i presentar la paraula de Déu sense adulterar-la. La seva glòria és veure com, en els corintis, ha resplendit la llum de Déu.

aniversaris:

Dijous 8 gener Galileo Galilei + 1642

Joan 21,15-19

Sigui el que sigui el nostre pecat, sempre hi ha una possibilitat de rehabilitació. També per a Pere que havia negat el seu Mestre. Què és el que el rehabilita? El fet d'estimar Jesús. Si hi ha amor, malgrat que a vegades ensopeguem i caiem, hi ha esperança. Joan diu que on hi ha amor, hi és Déu.

aniversaris:

Divendres 9 gener

Fundació de Monte Casino per Benet de Nursia 529

Fets 9,1-22

Aquest passatge és el testimoni personal de Pau. El devia haver donat potser centenars de vegades. Al llibre dels Fets el trobem repetit tres cops. Era el centre de la seva predicació. Representava el moment en què tot, a la vida de Pau, havia canviat. Era el seu punt de referència. En tenim nosaltres un?

aniversaris:

Dissabte 10 gener

Isaïes 6,1-8

En tots els sentits, la distància que hi ha entre Déu i nosaltres és tan gran que ens és impossible de salvar-la. Això s'aplica a tots els nostres esforços per entendre Déu i copsar la seva grandesa, però és especialment cert de la distància que estableix el pecat en les nostres relacions amb Déu. Si no fos Ell qui ens fa aptes, mai no ho seríem.

aniversaris:

Diumenge 11 gener

Mateu 19,16-30

És una història trista. És la història d'una vida frustrada per l'egoisme. Tot ho tenia, menys la capacitat de renúncia. Com també nosaltres que estem disposats a seguir Jesús, però ens costa renunciar. Volem tenir Jesús com un bé afegit, i això no pot ser. El seguiment de Jesús implica "o una cosa o l'altra". No podem sumar-ho tot.

aniversaris:

Dilluns 12 gener

Mateu 10,34-42

És molt difícil estimar més Jesús que els pares o els fills. Com pot exigir Jesús un amor tan gran? No es tracta de sentiments humans que van directament a la petita família nostra. Es tracta de prioritats i, en aquest cas, Jesús és primer. Res no ens ha de poder desviar del seguiment de Jesús. Ni la família.

aniversaris:

6

Dimecres 18 març

Gàlates 2,19-20

L'ideal i l'esperança més gran del creient és arribar allí on Pau va arribar. La nostra tasca i el nostre esforç ha de ser unir-nos més i més a Crist, el Senyor, per tal que la seva voluntat sigui la nostra. Vulgui Déu que un dia puguem dir de tot cor que de tal manera estem crucificats amb Crist que la nostra vida ja no és nostra, sinó la de Crist. Que vivim només per fer el que ell vol.

aniversaris:

Dijous 19 març

Marc 9,38-41

Jesús ens va dir que vindran d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran amb Abraham i Jacob en el regne de Déu. Per això no és la nostra feina jutjar ni discriminar en el nostre món. N'hi ha molts que no vénen amb nosaltres ni ens segueixen, però això no vol dir que estan fora del Regne. Tot aquell que faci l'obra de Déu, malgrat estigui molt lluny de la nostra manera de pensar, està amb nosaltres.

aniversaris:

Divendres 20 març

2a Corintis 1,3-7

La paraula solidaritat, malgrat que a vegades prengui altres formes, està profundament arrelada a l'Escriptura. Som solidaris amb els sofriments de Crist. Si Ell es va mantenir ferm en situacions molt angoixoses i de gran tribulació, nosaltres compartim els seus sofriments i tractem d'imitar-lo si passem per les mateixes proves. Però també hem de ser solidaris amb els nostres germans, compartint el seu dolor i el seu consol.

aniversaris:

Dissabte 21 març Johann Sebastian Bach * 1685

Joan 12,20-26

La visita d'uns grecs donen a Jesús l'oportunitat d'afirmar la seva vocació al servei del món. No hi ha exclusions, però tampoc hi ha privilegis. La condició que Jesús posa als que s'interessen per ell és el seguiment. Ell fa el seu camí i vindrà a ser com un gra de blat que mor i dona fruit. El seu seguidor també ha de fer aquest camí. Si tu vols salvar, com a cosa primera i principal, la teva vida en aquest món, la perdràs; però si la perds en el camí de Jesús, la salvaràs.

aniversaris:

23

Dissabte 14 març Albert Einstein * 1879

Joan 16,28-33

Creure, quan totes les coses van bé, és fàcil. Els deixebles estan entusiasmats quan els parla del Pare amb tota claredat. Ara veuen que Jesús ha sortit del Pare. Però, què passarà a l'hora de la persecució? Seran les coses tan clares? És ben cert que no, però Jesús els diu unes paraules que hem de recordar sempre: ser creient no ens lliurarà de passar per persecucions i sofrir els mals del món; però en aquella hora cal recordar que Jesús ha vençut el món i és amb nosaltres.

aniversaris:

Diumenge 15 març

Marc 10,17-27

Mai no podem seguir Jesús per obtenir coses, ni tan sols la salvació. Seguir Jesús implica donar. Això és el que Jesús vol ensenyar al jove ric. Ho té tot. Encara en vol tenir més. A les possessions a la terra hi vol afegir les del cel. Aquest esperit d'egoisme no és acceptable davant Déu. Aquest jove, i també nosaltres, ha d'abandonar les seves seguretats i seguir Jesús que no té ni on dormir.

aniversaris:

Dilluns 16 març Revolució a Rússia 1917

Gàlates 6,14-16

També a l'església, com van fer els jueus, anem complicant el missatge de Crist. Hi afegim regulacions i dogmes que arribem a definir com de compliment obligatori. Pau recorda els fonamentals: haver estat crucificat juntament amb Crist, morir al món, per viure a la justícia de Déu. Es a dir, formar part de la nova creació de Déu, que comença en el fet fonamental de la mort i resurrecció del Senyor. Les altres coses, que no surten d'aquest fet, no valen per a res.

aniversaris:

Dimarts 17 març

Isaïes 54,6-10

Un dels secrets de la vida és saber aprofitar tot el que ens arriba. Nosaltres ho classifiquem en coses bones i coses dolentes, però això és una classificació molt superficial. Molt sovint, les coses anomenades dolentes són motiu de benedicció. Això és el que el profeta recorda a Israel, i coincideix amb tot l'ensenyament bíblic. Hi ha un proverbi que ho expressa de forma magistral: "Déu castiga el qui estima, tal com ho fa el pare al fill que estima" (Prov. 3,12). Vingui el que vingui "el meu amor mai no s'apartarà de tu".

aniversaris:

22

Dimarts 13 gener

Mateu 4,18-22

A vegades cal deixar-ho tot per seguir Jesús. No sempre és així. També podem seguir Jesús allí on som i en el treball que fem. Però, sempre cal donar-li prioritat. En el passatge són dues parelles de germans que són cridats. Quatre homes que, només en sentir la crida, ho deixen tot i el segueixen. No fan preguntes. Primer obeeixen. Les preguntes vindran després. Com en el nostre cas.

aniversaris:

Dimecres 14 gener Albert Schweitzer * 1875

1a Joan 4,7-21

És un passatge sobre l'amor en el que se'ns diuen coses molt maques i, fins i tot, sorprenents. El principi general és que l'amor ve de Déu, se'ns ha manifestat enmig nostre, i ens crida i ens estimula a estimar. És molt forta l'afirmació del verset 7 que posa l'amor en el centre de la vida: "Tothom que estima ha nascut de Déu i coneix Déu".

aniversaris:

Dijous 15 gener Martin Luther King * 1929

Ezequiel 33,30-33

Sembla un culte evangèlic en el que el predicador fa un molt bon sermó i tothom en surt encantat: "què bé que ha predicat". Potser el predicador també surt força content del que ha dit. El passatge això no ho critica, però es pregunta: Serveix per a alguna cosa? Compleixen la Paraula de Déu que han escoltat o tenen un llenguatge d'enamorats, però en realitat el cor se'ls en va darrere dels seus propis desitjos? És un motiu de reflexió per a nosaltres.

aniversaris:

Divendres 16 gener

1a Timoteu 6,6-20

Un ancià d'una comunitat de germans em va dir en una ocasió que mai no havia sentit cap missatge sobre la frase "L'amor al diner és l'arrel de tots els mals". I ho deia en el context d'altres pecats que els predicadors solien mencionar una i una altra vegada. Un té la impressió que els pecats d'ordre sexual o els que produeixen escàndol són els més terribles. I és evident que oblidem com n'és de perniciosos l'amor al diner. Va ser el que va perdre al jove ric.

aniversaris:

7

Dissabte 17 gener

Mateu 5,13-16

És un passatge important sobre el que l'església d'avui hauria de reflexionar profundament. Si les esglésies van quedant més i més marginades i el missatge evangèlic més i més rebutjat, ¿no serà perquè nosaltres "la sal de la terra" ha perdut el seu gust i la gent ens trepitja? I això, no només a nivell de comunitat, sinó també es refereix a mi personalment.

aniversaris:

Diumenge 18 gener

Lluc 22,24-27

Grans i petits, així és com el nostre món classifica els homes i les dones. I d'acord amb aquest criteri són tractats. En el Regne tot és diferent i, perquè allí és diferent, també ho ha de ser aquí entre els creients en Jesús. No és que aquí cessin les diferències, sinó que el més gran s'ha de comportar com si fos el més petit. No hi ha lloc per a l'orgull.

aniversaris:

Dilluns 19 gener Catecisme de Heidelberg 1563

Filipencs 3,1-11

Una de les obsessions de l'apòstol Pau és l'obra dels judaïtzants que estan semblant desconfiança entre els creients dient-los que, malgrat ser salvats per Crist, s'ha de complir tota la Llei, fins i tot la circumcisió. Són els que creuen en les obres. Pau no hi creu gens, perquè sap que no hi ha altre camí a la justificació que la gràcia de Crist. Les obres ens vindran d'escreix.

aniversaris:

Dimarts 20 gener

1a Tessalonicencs 4,9-18

El que el passatge afirma és que Déu vol la salvació de tots els homes. És un pensament que ja ha expressat Pau en el verset 4 del capítol 2. Es tracta del fet que la salvació de tots els homes ja és una realitat. L'obra de Crist salva tothom, sense excepcions. El que Crist demana als homes és que acceptin aquesta salvació ja realitzada.

aniversaris:

8

Dimarts 10 març

Gènesi 37,12-20

Josep és una víctima dels odis i de les enveges humanes com ho va ser Jesús, de tal manera que ve a ser-ne un prototip. La seva història ens recorda les nostres pròpies històries, no solament aquelles que tenen a veure amb la passió de Crist, sinó amb tot l'estil de viure que hem establert a la nostra societat. Potser les històries no són tan clares i crues, però al fons roman el mateix esperit que porta a les enemistats i guerres que hi ha en el nostre món. El perdó posterior de Josep i el sacrifici de Crist ens mostren un altre camí.

aniversaris:

Dimecres 11 març Atemptat a Madrid 2004

Gènesi 37,23-28

A la vida de Josep es va acomplint el pla de Déu. Rubèn salva el seu germà de la mort i l'envia a l'esclavatge. Són tot males notícies per a Josep, però de totes elles en sortirà un benefici final. Quan patim ens fixem només en els nostres mals i, efectivament, són mals; però recordem el passatge de l'Esriptura que ens recorda que, "els que estimen Déu totes les coses els ajuden a bé." És dir, d'alguna manera podem transformar el que és negatiu en positiu.

aniversaris:

Dijous 12 març

Gènesi 50,15-21

A les històries de Josep es maco remarcar la confiança absoluta d'aquest jove en Déu. Ell és només una peça d'un gran engranatge que Déu dirigeix. No importa el que poden maquinar els homes, amics o enemics, finalment és Déu que assenyala el camí i porta la història a la seva conclusió final. És veritat que els molins de Déu molen a poc a poc, però molen molt fi.

aniversaris:

Divendres 13 març

Romans 5,1-5

Els que han estat justificats per Déu han entrat en un món on tot encaixa. No sempre ho veiem clar, però estem segurs que Déu té un pla per a nosaltres i s'acomplirà. Exteriorment hi poden haver persecucions i dolors, però interiorment anem de gràcia en gràcia. De la tribulació, que ens fa pacients, fins l'esperança final que no defrauda mai. No ho tenim tot, però tenim la penyora de l'Esperit que vessa en nosaltres el seu amor.

aniversaris:

21

Divendres 6 març

Marc 14,32-38

En el dia d'avui es celebra el Dia Mundial d'Oració organitzat per les dones. Res millor per meditar que aquest passatge que ens presenta l'oració de Jesús. No es tracta solament d'una oració més. És l'oració model davant la gran lluita entre el camí que m'agradaria seguir, i el que el Senyor vol que segueixi. Preguar és buscar la voluntat de Déu i acceptar-la fins a les darreres conseqüències

aniversaris:

Dissabte 7 març

Tomás de Aquino + 1274

1a Corintis 10,12-13

Una altra crida de l'Escriptura a recordar que Déu és fidel. Sempre. Però també ens recorda el passatge que això no s'aplica a nosaltres. Nosaltres no tenim el do de la fidelitat, i sempre hem d'estar pendents del poder de Déu que ens permeti de continuar la cursa. Mai no hem de caure en la temptació de l'autocomplaença, és a dir, pensar que estem per damunt de la possibilitat de ser infidels.

aniversaris:

Diumenge 8 març

Isaïes 5,1-7

La imatge de la vinya es repeteix sovint a la Bíblia. Déu n'és el Senyor. L'ha plantada i n'ha tingut cura. En el nostre context cristià, podem veure el que ha fet per ella: li ha enviat profetes i apòstols, li ha donat tota mena de possibilitats de donar fruit; ha enviat, finalment, el seu únic fill per tal de portar-la al penediment i a la salvació. De tot això, el Senyor esperava justícia i misericòrdia i, diu el profeta, per tot veu injustícies i misèries. "Què més puc fer?"

aniversaris:

Dilluns 9 març

Marc 12,1-11

Aquest passatge encara és més fort que el d'Isaïes que llegíem ahir. Els vinyaters, no solament es neguen a donar a l'amo els fruits de la vinya, sinó que se n'han apoderat, se l'han feta seva i rebutgen tots els missatgers que l'amo envia per rebre el que és seu. Tal és la maldat d'aquests vinyaters, que quan l'amo li envia, com a darrer recurs, el seu fill, es confabulen per matar-lo i apoderar-se definitivament de la vinya. La paràbola s'aplica molt fàcilment a la història de la passió.

aniversaris:

20

Dimecres 21 gener

Romans 6,1-11

Pau preveia que la seva doctrina sobre la justificació per la fe, sense les obres de la llei, podria portar a un antinomisme, és a dir, a una minimització del pecat. La fe era suficient. Pau recorda que viure en Crist és haver mort al pecat. Estem units estretament per la fe en Ell, i aquest fet impedeix que portem una vida allunyada d'allò que sabem que Jesús vol.

aniversaris:

Dijous 22 gener

Joan 13,1-17

Jesús porta a la pràctica el que vam veure que ensenyava en el passatge d'ahir. Ell, que és el més gran, fa la feina més humil. Ell, que hauria de ser servit, es posa a servir els altres. Hi ha aquí elements molt propers a l'acte de la Santa Cena: donar-se pels altres. De fet, a Joan, aquest fet de rentar els peus als deixebles substitueix la Santa Cena. Hi ha esglésies que encara ho practiquen.

aniversaris:

Divendres 23 gener

Deuteronomi 30,15-20

"Et proposo d'escollir..." Aquesta és finalment l'opció que el Senyor ens dona. Sabem que no sempre és així, ja que tenim molt clar que és Ell que ens va escollir a nosaltres i no nosaltres a Ell. Però, en tot aquest assumpte de l'elecció, estem segurs que Déu sempre ens presenta el camí de la vida com a una opció que està al nostre abast, a l'abast de tothom.

aniversaris:

Dissabte 24 gener

Isaïes 55,6-11

El llibre dels Proverbis ens diu que hi ha un temps per a cada cosa i que cada cosa s'ha de fer en el seu temps. I potser té raó. El text d'avui sembla confirmar-ho. Ara és el temps adient per invocar Déu, d'abandonar el mal camí i tornar-se de les seves males intencions. El temps de buscar Déu i tornar-se a Ell. Però ¿és aquest un temps especial? No ho crec. El temps més adient per deixar el mal camí i tornar a Déu és "ara", sempre ara.

aniversaris:

9

Diumenge 25 gener

1a Pere 4,12-19

El cristià, com tothom, sofreix. Això no ens ha d'estranyar. Jesús mai no ens va prometre una vida fàcil i tranquil·la. Tot al contrari. La seva benedicció vindria acompanyada de tribulacions. Però el que importa és que aquest sofriment tingui sentit; és a dir, que sigui conseqüència del nostre testimoni de Crist.

aniversaris:

Dilluns 26 gener

Joan 14,1-6

És un passatge que he usat en el meu ministeri per llegir al costat del llit d'un germà a la darrera hora de la seva vida. És un passatge consolador, però va més enllà que servir d'últim pensament en aquesta vida. Ara, en aquest món, en la plenitud de la vida, quan encara hi ha futur, és el moment de confessar que Crist és l'únic camí, i la voluntat de seguir-lo.

aniversaris:

Dimarts 27 gener

Salm 25,1-11

Aquesta és una oració amb la que ens podem identificar molt fàcilment. No demana béns, ni grans benediccions personals. Senzillament obre el cor a Déu, li exposa les seves mancances, li demana perdó pels seus pecats i s'extasia en la contemplació del seu amor i la seva misericòrdia. Pregar és, d'alguna manera, contemplar Déu.

aniversaris:

Dimecres 28 gener

2a Pere 1,1-11

Haver rebut la vocació de Déu i entrat en el camp de la fe, no és haver fet tot el camí de la vida cristiana. Això és el principi, però hi ha d'haver en la vida de tot cristià un creixement intern que el porti a la mesura de la plenitud de Crist. En els versets 5 al 7 es menciona tot un procés de creixement. Creixem nosaltres en el coneixement de Crist?

aniversaris:

10

Dilluns 2 març John Wesley + 1791

Mateu 4,1-11

Diem que les temptacions les fa el diable, però mai se'ns presenta com a tal, mai no el veiem. I és que el diable no és allí fora, com un monstre amb banyes, sinó que el portem a dins. I és des de dins que se'ns presenta com un àngel de llum i ens fa propostes que semblen d'allò més raonables, com a Jesús. El que cal és respondre sempre d'acord amb la Paraula de Déu, l'única autoritat que hem d'acceptar.

aniversaris:

Dimarts 3 març

1a Joan 2,12-14

Joan diu coses importants que ens cal recordar. Són coses que hem rebut per Crist, gràcies al seu nom. Hem conegut Déu, el Pare, el que existeix des del principi; hem rebut el perdó dels pecats i hem vençut el Maligne. Joan diu, a més, que "sou forts", però aquesta fortalesa no és pròpia, sinó que ens ve de la Paraula de Déu que està en nosaltres.

aniversaris:

Dimecres 4 març

Job 1,6-11

Es tracta d'una conversa imaginària amb un propòsit didàctic. Introdueix el tema que es tractarà tot al llarg del llibre: la relació entre el mal i la desgràcia; el bé i la felicitat. Queda clar que l'acusador, el diable, no té raó. Job és fidel al seu Déu tant en els temps feliços, quan tot li anava bé, com després de la desgràcia que cau sobre ell. "Encara que em mati, jo confiaré en Ell". La fidelitat a Déu no implica que tot ens anirà bé. Hem de ser fidels, perquè Ell ha estat fidel.

aniversaris:

Dijous 5 març

2a Tessalonicencs 3,1-5

Com en el passatge d'ahir, aquí torna a sortir el Maligne, personificació del mal que ens assetja. No tenim altra defensa davant d'ell que posar tota la nostra confiança en el Senyor. Ell ens ha d'alliberar dels homes dolents i malignes, ha d'encaminar els nostres cors cap a l'amor a Déu i ens ha de donar la força de perseverar. Sobre totes les coses, hem de recordar, una i una altra vegada, que el Senyor és fidel.

aniversaris:

19

Dijous 26 febrer

2a Corintis 3,12-18

Pau es refereix al vel que es posava Moisès com un impediment per veure Déu. Encara, els diu, és així. Però quan es girem vers el Senyor, cau el vel i podem veure la glòria de Déu, i ser transformats d'acord amb aquesta imatge seva. I tot és obra de l'Esperit. I "on hi ha l'Esperit, hi ha llibertat".

aniversaris:

Divendres 27 febrer

Joan 8,12-19

La llum no necessita justificació de cap mena. És evident per ella mateixa. Els fariseus la volen negar. Són legalistes i necessiten, d'acord amb el que diu la Llei, dos testimonis. Jesús els segueix l'argumentació, però el fet irrefutable per tot home que vulgui la veritat, és reconèixer en Jesús la llum del món. El bé sempre resplendeix en les tenebres.

aniversaris:

Dissabte 28 febrer Cristianisme religió oficial a l'Imperi Romà 380

2a Corintis 4,6-7

Continua el símil de la llum. Crist, la llum del món, ha resplendit, en nosaltres i, per tant, som il·luminats amb el coneixement de la glòria de Déu i reflectim aquesta llum. Però, això que és tan gran, ho portem en gerres de terrissa, és a dir, en cossos humans pecadors. No ens en podem gloriari, ja que el poder és de Déu, mai nostre.

aniversaris:

Diumenge 1 març

Nombres 6,22-27

Encara avui, i a la nostra comunitat, usem aquesta benedicció per acomiadar el poble de Déu després de la celebració del culte. És una invocació a Déu perquè se'n recordi de nosaltres, ens guardi i ens beneeixi. Pronunciar el nom de Déu, sempre que no sigui una rutina, ja és gaudir de la seva benedicció.

aniversaris:

18

Dijous 29 gener Katarina von Bora * 1499

Mateu 10,16-25

El panorama que Jesús presenta és ombrívol. Els deixebles es trobaran en multitud de conflictes i de persecucions, per la qual cosa hauran de ser astuts com les serps. Però hi ha una promesa: la seguretat de la seva presència i de la salvació final de tots els qui perseverin fins a la fi. El cristià no pot esperar un tracte gaire millor del que el món va donar al seu mestre.

aniversaris:

Divendres 30 gener Mahatma Gandhi + 1948

Fets 6,8-15

La figura d'Esteve ha quedat gravada en la memòria històrica de l'Església com el primer que va donar la vida per Crist. Tot el passatge, i també els següents, mostren com la malícia, la gelosia i l'enveja porten Esteve a la mort. Se'ns diu que, fins i tot els seus enemics, veien la seva cara com la d'un àngel. Vivim temps de debilitat, i ens costa confessar Crist. En Esteve tenim un model de testimoni de Crist que no s'atura, ni davant el perill de mort. Tot un exemple.

aniversaris:

Dissabte 31 gener

Colossencs 1,24-29

Sembla que sona malament la frase de Pau en el vers.24: "completar en la meua carn allò que manca als sofriments de Crist." ¿És que el sofriment de Crist no va ser suficient? És clar que sí. Pau no ho posa mai en dubte, però el sofriment de Crist es perllonga en el cos de l'Església; és a dir, en les lluites i sofriments de l'Església, Crist continua sofrint.

aniversaris:

Diumenge 1 febrer

Joan 15,12-17

La relació del creient amb Crist no es pot explicar només com la del deixeble i el mestre, sinó que va molt més enllà. Aquesta relació va presidida pel mot amor, és a dir, l'amor amb el qual Ell ens ha estimat. La relació més íntima, Jesús l'expressa amb la paraula amic, que té com a contingut: l'elecció i la voluntat. Ell ens ha escollit i ens ha donat la missió de predicar l'evangeli a tot el món.

aniversaris:

11

Dilluns 2 febrer

Salm 63,1-8

Aquest passatge és el cant d'un místic enamorat de Déu i, per tant feliç i content. No hi ha goig millor que penetrar en el més íntim santuari de Déu i ser conscient de la seva presència. No tots ho podem assolir. Molt sovint ens quedem a l'exterior i no gaudim de la plenitud del goig. Però la vida cristiana ha de ser un continu procés cap amunt, cap una més profunda intimitat amb Déu.

aniversaris:

Dimarts 3 febrer

Lluc 15,1-10

L'amor de Jesús pels petits i els pobres es veu molt clarament a l'evangeli, però especialment en aquest evangeli de Lluc. I, entre els petits, malgrat la seva riquesa, s'hi troben el recaptadors d'impostos i els pecadors. Per això Jesús "perd" el temps amb ells. Són persones per salvar, i per això Ell ha vingut. Si un pastor troba l'ovella que havia perdut i una dona la seva dracma, i se'n alegren; també hi ha festa en el Regne de Déu quan un pecador es converteix.

aniversaris:

Dimecres 4 febrer Dietrich Bonhoeffer *1906

Gàlates 1,11-24

Aquí, Pau precisa encara més la seva vocació als pagans. Cap home no li ha encarregat de fer-ho. Ho té directament de Déu mateix que l'havia escollit abans de néixer. Posa especial interès en fer saber que cap dels apòstols no el va ordenar, ni comissionar. Un cop convertit, no va pujar a Jerusalem, ni va parlar amb els apòstols. No va ser fins al cap de tres anys que va conèixer Pere. L'autorització per predicar no li ve de Pere, sinó directament de Déu.

aniversaris:

Dijous 5 febrer

Fets 9,19-30

Aquesta és la primera reacció d'aquell que de veritat s'ha convertit a Jesús: comunicar-ho a tots. Des del primer moment, Pau va sentir que Déu el cridava a explicar a tothom la seva conversió. Tenia força. Podia ajudar els altres. Primer es dedica als seus, és a dir, als de les sinagogues. Després, entendrà que la missió especial per a la qual Déu l'ha escollit és portar l'evangeli als pagans.

aniversaris:

12

Diumenge 22 febrer

Hebreus 4,6-10

Ni el poble d'Israel aleshores, ni nosaltres avui, hem arribat al descans. Estem en el camí, lluitem contra tota mena d'atacs i de circumstàncies adverses. La vida del creient no és pas fàcil, A vegades el camí pot ser recte, però molt costa amunt. Què fer? No deixem de caminar i esperar amb paciència "l'altre dia", el dissabte final de la promesa, on rebrem finalment el nostre descans.

aniversaris:

Dilluns 23 febrer

1a Reis 19,8-13

Què fer en les hores de depressió? ¿Amagar-nos? Aquesta és sempre la gran temptació en hores de persecució o de burla. Tancar-nos en el nostre món interior, interioritzar la fe, i esperar temps millors? Això ho vol fer Elies, però Déu no el deixa. Aspirava a veure la glòria de Déu en una gran demostració de poder i, finalment, comprèn que només la pot veure en el fons de cor.

aniversaris:

Dimarts 24 febrer

Mateu 17,1-9

L'experiència de la transfiguració va ser molt forta. Feia ja temps que els deixebles coneixien Jesús, però mai l'havien conegut tal com era. Era el seu mestre, i el respectaven, i l'estimaven. Però, no va ser fins aquest moment que van veure Jesús en la seva glòria. Plens de goig, es volien quedar per sempre amb ell a la muntanya. Però Jesús no ho permet. Va ser una experiència mística transitòria. El que importa és que, finalment, "no van veure ningú més que Jesús, tot sol".

aniversaris:

Dimecres 25 febrer

Èxode 34,29-35

El passatge ens vol mostrar com les coses més íntimes, la comunió i relació amb Déu, es fan físicament visibles. Avui no és tan evident, però l'experiència mística ha estat molt sovint aquesta. Parlar amb Déu, mitjançant la pregària, té efectes molt profunds en nosaltres que es poden manifestar, fins i tot, en el nostre cos. Si vivim estretament vinculats a Ell, d'alguna manera mostrarem la seva glòria.

aniversaris:

17

Dimecres 18 febrer Martin Lutero + 1546

Isaïes 40,25-31

A vegades defallim en la nostra vida cristiana. Anem fent la nostra cursa, però anem perdent forces. Qui pot resistir el pes del cansament? El profeta ens invita a mirar cap amunt. Déu, el nostre Déu, és el totpoderós, la intel·ligència del qual no té res a veure amb la nostra; és el creador que no es cansa ni defalleix. Confiar en Ell és renovar les nostres forces, dia a dia.

aniversaris:

Dijous 19 febrer Copèrnico * 1473

Mateu 13,44-46

Trobar Crist és trobar el tresor amagat o la perla de gran valor. És el gran descobriment de la vida. Ens omple de goig i, davant d'aquesta possessió, res no té valor. Val la pena desprendre's de tot el que tenim per tal de "reduir la nostra ment a Crist, i Crist crucificat".

aniversaris:

Divendres 20 febrer

Lluc 13,31-33

Ja és molt sospitós que precisament els enemics de Jesús, els fariseus, li aconsellin fugir perquè Herodes el vol matar. Se'n volen desfer d'ell allunyant-lo de l'àrea de la seva influència? No ho sabem, però Jesús no té por. Herodes és una guineu, un animal aleshores conegut per la seva poca astúcia. Es creu savi, i és un neci.

aniversaris:

Dissabte 21 febrer

Èxode 13,17-22

El passatge ens parla de la presència de Déu enmig del seu poble. Els fa sortir d'Egipte, on havien estat esclaus, camí de la terra promesa. És maca la imatge del núvol que els guiava de dia, i la columna de foc que ho feia durant la nit. Calia mirar amunt, com nosaltres. Si mirem només cap a baix, a la terra, o, com Pere, cap el fons del mar, ens desanimarem i defallirem. En canvi, els que esperen en el Senyor renovaran les seves forces.

aniversaris:

16

Divendres 6 febrer

Jaume 1,2-18

La felicitat, segons Jaume, no és evitar les proves i els conflictes, sinó sortir-ne vencedors. I aquest hauria de ser sempre el sentit de les nostres pregàries. A Déu li podem demanar tot, i confiar-li tot; però la vertadera oració no va tant centrada en què Déu em doni privilegis que altres no tenen, sinó en la seguretat de la seva presència per superar les proves que ens arriben.

aniversaris:

Dissabte 7 febrer

Salm 33,18-22

Nosaltres tenim la gran esperança de glòria, i és aquesta: "que el seu amor – el de Déu- no ens deixi mai". Però no és només una esperança, és també una promesa. Ell és l'escut que ens protegeix en qualsevol circumstància, fins i tot al final de la vida. Si vols tenir una experiència meravellós d'Ell, posa en Ell tota l'esperança. No ens defraudarà mai.

aniversaris:

Diumenge 8 febrer

Joan 7,37-44

L'ofertament de Jesús encara és vàlid. Es dirigeix a tots nosaltres, creients i no creients, per dir-nos que en Ell hi ha vida i salvació. Això està en línia amb els grans profetes de l'Antic Testament, i també amb l'anunci de l'arribada de l'Esperit de Déu al cor dels creients. La vida cristiana no serà un codi de justícia, sinó un doll d'aigua viva que brollarà del seu interior.

aniversaris:

Dilluns 9 febrer

Lluc 10,38-42

És bo trobar a l'evangeli passatges com aquests en els que les protagonistes són dones. No són gaire abundants però deixen constància de la seva activitat en el ministeri de Jesús. Mai podrem saber la influència que van tenir el grup de dones que seguien i servien Jesús. Les trobem fins a la mort, al peu de la creu.

aniversaris:

13

Dimarts 10 febrer

Mateu 15,1-20

Jesús és poc amic de la llei ritual, malgrat que no la rebutja del tot, però no es deixa dominar per les formes. Fa una distinció molt clara entre el que ve de fora i el que ve de dins. El que ve de fora, les formes cúlriques, les prohibicions de menjar, etc. no tenen cap importància, però sí que en tenen les que surten de dins de l'home i descobreixen la seva vertadera identitat. Tots aquells que insisteixen en les formes, també del baptisme, haurien de meditar sobre aquest passatge.

aniversaris:

Dimecres 11 febrer

Mateu 5,38-48

Jesús parla amb autoritat i corregeix la llei de l'Antic Testament que estava basada en la venjança i la retribució. Tot en el Regne és diferent. El creient s'ha de comportar com Déu es comporta amb nosaltres. Jesús es deixa pegar per una causa gran i noble: la salvació dels homes. Jesús, per l'amor que ens té, no reconeix cap enemic. Tots són amics que necessiten ajuda. I si li fan mal: "Pare, perdona'ls perquè no saben el que fan".

aniversaris:

Dijous 12 febrer Immanuel Kant + 1804

Jeremies 31,27-34

Déu es relaciona amb el seu poble mitjançant aliances. Són pactes en els que Déu i el poble es comprometen a ser fidels l'un a l'altre. Però, el més important es recordar el compromís de Déu. Ell continuarà fidel, malgrat que el poble trenqui el pacte. És així perquè l'aliança està fonamentada en la fidelitat de Déu. El passatge ens parla especialment de la "nova aliança", la que neix amb Jesucrist, que consisteix en posar la llei de Déu a l'interior, al cor de l'home.

aniversaris:

Divendres 13 febrer

Salm 121

És maco començar el dia amb un salm i especialment amb aquest que expressa l'actitud d'expectació i de confiança que ens cal per endegar la feina diària. Fins i tot és bo, si en teniu oportunitat, d'alçar els ulls a les muntanyes, o al cel, recordant que la nostra força i la nostra ajuda ve del Senyor. Si ho fem així, el dia serà més positiu.

aniversaris:

14

Dissabte 14 febrer

Lluc 12,22-34

Per a la nostra salut física, moral i espiritual és molt important viure confiats. És evident que a la vida les situacions que se'ns presenten són sovint dures i difícils. Diríem que són preocupants. Però no hem de permetre que ho siguin, perquè hem de viure en la confiança en Déu. Per la nostra banda hem de fer tot el que humanament es pugui per resoldre els problemes, però un cop fet aquest esforç, hem de deixar-ho tot en les mans de Senyor.

aniversaris:

Diumenge 15 febrer Galileo Galilei * 1564

Joan 10,1-18

La cosa més sorprenent i digne de ser guardada en la memòria és que el Bon Pastor "coneix totes les ovelles pel seu nom", i les crida una a una. Jesús no vol tractar amb la gent en general. Els reuneix, però ben aviat destaca algú del grup per presentar-nos-el personalment. La frase enfortidora que ens farà bé és: Déu coneix el meu nom, i em crida.

aniversaris:

Dilluns 16 febrer Philipp Melanchthon * 1497

Proverbis 16,1-9

És evident que nosaltres tenim el timó de la barqueta de la nostra vida en les nostres pròpies mans. Ho podem fer sempre així. Però el salmista ens invita a fer-ho d'una altra manera: posar-ho tot a la vida en les mans del Senyor. Demanar-li que sigui Ell qui encamini les nostres passes. És així que "es realitzaran els nostres projectes".

aniversaris:

Dimarts 17 febrer

Mateu 13,24-30

Nosaltres sempre tenim presses, especialment en això d'acabar amb la injustícia. Voldríem que el càstig caigués de forma immediata sobre aquell que ha comés una falta. Per què ha de durar tant la maldat i el crim al món? No seria millor arrencar la mala herba tan aviat com surt? Crist ens diu que no, i Ell sap per què.

aniversaris:

15